

Lovgivningsmagten bestemmer om dette Fiskevand, saa maa det dog erkjendes for utvivlsomt rigtig, da Forholdene paa de forskjellige Steder og i de forskjellige Fjorde kunne være meget forskellige, at de særlig i Fiskeriet Interesserede faae Indflydelse paa Ordningen af dette, og derfor gaar man et Skridt videre end foreslaaet og tillader de stedlige Fiskere Meddelagtighed i Forholdets Ordning lige med de stedlige kommunale Myndigheder. Derimod kan man ikke anse det for ønskeligt eller nødvendigt aldeles at forbyde Brugen af Halevaad eller de i de senere Aar brugte mindre Drivvaad, da disses Skadelighed ikke ved de foreliggende Oplysninger er tilstrækkelig godtgjort, og Mindretallet mener derfor, at naar det ved Vedtægterne kan bestemmes, at indtil en Trebiedel af hvert enkelt Fiskevaad kan fredes ikke alene for Halevaad, men ogsaa for Stryggeglub og Alekam, samt at Liden for Halevaadsfiskeriet indskrænkes i Lighed med de gjældende Bestemmelser for Limfjorden, saa er al anden Fiskeribrug passende beskyttet, og Fiskeriets Bevarelse for Fremtiden imod Odelæggelse tilstrækkelig betrygget (Ændringsforslagene Nr. 41 og 44). Nogle Medlemmer af Mindretallet finde sig ikke tilfredsstillende ved Regjeringsforlagets Bestemmelser om Beskyttelse af Fiskenes Vandring i Vegetiden igennem Fjordene til det aabne Hav, og Fredning af Yngel ud for Bækkes og Aærs Udløb i Fjordene, og stiller derfor en Ændring til større Betryggelse.

Kapitel 5.

Kontrolbestemmelser.

Som Tilsyn med Lovens Overholdelse foreslog Kommissionen af 1873 en søgaaende Kontrol og Landet i Henseende til denne delt i to Distrikter med en Fiskerkontrollør og to Assistentter for hvert samt de fornødne Kortarle og ved Fjordene desforuden Fiskerifogder. Regjeringen ansaa det derimod ufornødent ved Loven at fastslaa et saa stort Apparat og forelagde et Forslag i Landstthinget uden Kontrolbestemmelser undtagen for Limfjorden, for hvilken den bibeholdt den der ansatte Kontrol, og de ved de øvrige Fjorde foreslaaede Fiskerifogder, og den udtalte efterat have omtalt Limfjorden sig i Motiverne saaledes: „Hvad de øvrige Fjorde angaar, maa man derhos formene, at den fornødne Hjælp til Lovens Gaandhævelse vil kunne ydes Politiet af de lønneede Besillingsmænd, som i Overensstemmelse med Lovforlagets § 41 dertil ansættes i Genhold til de i Paragrafen omtalte Vedtægter. Tilbage bliver saaledes Havfiskeriet, men til væsentlig af Hensyn til dette Fiskeri, der mindst turde behøve Tilsyn, ved Lov

at organisere et helt nyt Kontrolapparat, som tilmed vilde blive meget bekofteligt, har Ministeriet ikke kunnet finde, at der var tilstrækkelig Anledning, idet de Foranstaltninger i saa Henseende, der i Liden muligens maatte vise sig at være fornødne eller ønskelige, formentlig megel vel kunne træffes ad administrativt Bei, saaledes at de dertil medgaaende Belsb søges bevilgede ved de aarlige Finantslove. Paa samme Maade maa der ligesom hidtil kunne forholbes med Hensyn til Tilveiebringelsen af den tekniske, sagkyndige Medhjælp, som Ministeriet, saafremt nærværende Forslag bliver til Lov, vil have behov i større Omfang end tidligere.“

Landstthinget ansaa imidlertid en søgaaende Kontrol for nødvendig og gik endog videre end Kommissionen ved at vedtage de Kontrolbestemmelser, som nu findes i Forslaget. Nogle Medlemmer af Mindretallet dele fuldstændig Regjeringens nævnte Udtalelser i Motiverne. Imidlertid har man dog efterat have ifjor hørt Ministerens Stilling til Sagen foreslaaet en søgaaende Kontrol med en noget mindre fastslaaet stabil Karakter og lidt mindre Personale; idet man ved Lovens Krafttræden maa erkjende, at det ikke alene er fornødent at føre Tilsyn med Lovens Overholdelse, men at Regjeringen saavel som Repræsentationen kan have stor praktisk Nytte af at faae nærmere Oplysning og bestemtere statistiske Meddelelser om Forholdet paa de forskjellige Steder, ligesom Kontrollen kan være til Vejledning for Fiskerne og da særlig ved Fiskerivedtægters Affattelse (Ændringsforslagene Nr. 51—55).

II. Ferskvandsfiskeri.

Mindretallet skal til dette Afsnit bemærke, at Lovgivningen her paa dette Omraade har et Par Aarhundrederes Hævd, og man kunde gjerne gaa længere tilbage i Liden, da Christian den Femtes Lov, paa hvilken Ordningen hviler, har optaget flere Bestemmelser fra tidligere Necesser. Ferskvandsfiskeriet adskiller sig fra Saltvandsfiskeriet derved, at det er undergivet den private Eiendomsret og tilhører de tilstødende Lodsieiere, naar ikke nogen anden særlig Adkomst er erhvervet, hvilket ifølge sin Natur ogsaa utvivlsomt er rigtig, da disse Bandedes Brug, hvori dette Fiskeri drives, ofte kan være af stor Interesse for tilstødende Landbrug. Regjeringen har foreslaaet den gjældende Retregel fastholdt og har kun ved Forslaget givet nærmere Bestemmelser for Udvtaling og Bevarelse af dette Fiskeri, hvilket utvivlsomt maa billiges, ihvorvel det efter de foreliggende statistiske Materialier (Bilag 2) neppe